

WERICHOVCI * Klub dobré nálady * PRAHA

MINI ZPRAVODAJ 2016/2017

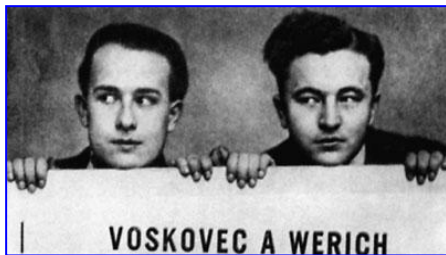
DUBEN

➤ CO NÁS ČEKÁ

19.4. v 15 h /čtvrtek/ ŽIVOT PLYNE JAK VODA... Setkání u náhrobku V+W. Sraz ve 14.45 h před hlavním vchodem na Olšanské hřbitovy nebo v 15 h přímo na místě. A bude hezké, když přinesete kytičku a svíčku. Setkání spoluorganizuje nadace Život umělce.

22.4. v 15.30 /sobota/ MEZINÁRODNÍ DEN SRANDY. Tentokrát se sejdeme už před opravdu vyfešákovanou Werichovou vilou! A jako vždycky ve veselém oblečení, s klaunskými nosy a žertovnými pokrývkami hlavy. Zazpíváme si písničky V+W+J a bouchneme do pytlíků. Letos nejen do toho, co nás štve, ale také z radosti nad konečně opravenou Werichovou vilou. Však jsme o to usilovali více než 15 let. Datum jejího otevření se ještě do včerejška tutlalo, ale už se ví, že to bude 16. června! Takže si můžete udělat červenou hvězdičku do kalendáře.

22.4. v 19 h /sobota/ VEST POCKET REVUE DEVADESÁTILETÁ. Po skončení

zpívání před Werichovou vilou se můžete jít občerstvit do restaurace Kampárium na rohu proti divadlu Na prádle, případně do kavárny v divadle, kde se také dostane něco dobrého na zub, a při tom nám můžete pomoci s přípravou. Pokusíme se, aby všichni, kdo si zarezovali (nebo koupili) vstupenky, měli zajištěna místa. Jestli jste se ještě nehlásili a chcete být při tom, zavolejte, napište. Pro členy Klubu dobré nálady za klubovou cenu /120,- Kč/ budou vstupenky na místě u našeho stolku. Ještě jich asi dvacet máme. Vstupenky za plnou cenu dostanou zájemci také u pokladny divadla Na prádle po velikonocích, případně před představením. Pavel Štědrý udělal stylovou pozvánku, tak vám ji v příloze posíláme. A prosíme, pošlete ji dál! ♥ Kdo asi bude připravovat stoleté výročí Vestpocketky za deset let?!

Na programu: Malá rekonstrukce Vestpocketky (připravil hud. skladatel DANIEL DOBIÁŠ s hosty: JAN VODŇANSKÝ, KAREL HEŘMÁNEK ml., NIKOL KOUKLOVÁ-HEŘMÁNKOVÁ)

* Ve druhé polovině: Ježkoviny v originálním kytarovém podání (JAN MATĚJ RAK) *
Inspirace Vestpocketkou a swingem (orchestr JEŽKOVY STOPY).

➤ POZVÁNKY aneb KDE SE MŮŽEME POTKAT

Caféidoskop, Lazarská 8, Praha 2. Rezervace na: www.cafeidoskop.cz/akce

11.4. v 19.30 h /úterý/ NAVŠTÍVIL KOHN ROUBÍČKOVOU. S Arnoštem Goldflamem si s moudrým a laskavým humorem připomeneme Karla Poláčka nejen jako spisovatele, novináře a scénáristu, ale také jako sběratele a mistrného vypravěče židovských anekdot. Pořad ke 125. narozeninám Karla Poláčka. Účinkují: Arnošt Goldflam a Hynek Žirovnický. Vstupné Kč 180,-

Salmovská literární kavárna, Salmovská 16, rezervace tel.č. 224 919 364 všední den 17.00 - 18.00 h

4.4. od 19.19 /úterý/ ZÁLOŽKA VRÁTI EBRA: Setkání s redaktory a publicisty týdeníku Naše rodina! Navíc přijdou členové smíchovského loutkového divadélka Nazdárek. Moderuje Jaroslava Panýrková za asistence Afky Janouškové. Připravil Vráťa Ebr. Vstupné 120 Kč -

Divadlo inspirace, Malostranské nám. 13. Vždy od 18 h, vstupné 100,- Kč.

6. února, zemřel JAN KŘTITEL NOVÁK, autor a zpěvák písní o sv. Františkovi z Assisi, Od vidění znal Jana Křtitele Nováka celý svět, neboť na Karlově mostě nebylo možno přehlédnout vysokého štíhlého pána s klukovskými očima, který při dixielandu zpíval do megafonu jazzové evergreeny s vlastními texty. Je těch textů kolem stovky a mnohé z nich patří k tomu nejlepšímu, co se kdy česky zpívalo na nápěvy původně anglo-americké. Vrátime se k nim hned dvakrát, pokaždé jinak:

3.4. /pondělí/ začneme od prvních pokusů o jazzovou češtinu, tedy od dvacátých let dvacátého století, abychom Novákovy texty připomněli s celým jejich rodokmenem (od Rudy Jurista přes V+W, Karla Hrnčíře, Josefa Kainara, Tonyho Brycha a Jiřího Suchého).

10.4. /pondělí/ tentokrát výhradně texty z Novákovy pozůstalosti. Opět vesměs na nápěvy ze šťastných let jazzové písně.

24.4. /pondělí/ vám pod názvem STOLETÁ YVETTA vůbec poprvé u nás nabídneme písně a kapitolky z autobiografického vyprávění Yvette Guilbert, první dámy francouzského kabaretu kolem roku 1900.

Těší se na Vás Přemysl Rut

➤ VÍTE O TOM?

CD DVA NA JEDNÉ STRUNĚ.

Nakladatelství Toužimský a Moravec se podařilo vydat zcela mimořádné CD (rozhovor někdejší studentky Daniele Monmarte s Janem Werichem na Kampě v roce 1976). CD je určeno pro sběratele, není to studiová nahrávka a nemá tedy profesionální kvalitu, zato pro „fajnšmekry“ je to rozhodně velká událost. Celý rozhovor je přepsán do malé, roztomilé brožurky a tu už si užije každý, protože jsou tam zachyceny zajímavé a neznámé úvahy Jana Wericha. Jestli to CD s touto přílohou někde objevíte, neváhejte a kupte si je, udělá vám radost. Možná bude pár kousků v prodeji 22.4.v Umělecké besedě. Také Miloň Čepelka na Country rádiu o něm mluvil. Citujeme:

„...je prvním cédéčkem, které kdy vydalo T&M, a udělalo dobře. Jedná se o unikátní nahrávku někdejší studentky... Daniele Monmarte... Moudré, a proto i po letech užitečné... Kvalita nahrávky nevadí, je připojen 64 stránkový booklet. Nakladatelský čin, který si říká o pochvalu!“

WERICHOVA VILA

Tiskem proběhla zpráva, že byla dokončena kolaudace domu a chystá se kolaudace zahrady. Kromě stále expozice věnované Janu Werichovi, Jiřímu Voskovcovi a Osvobozenému divadlu bude část výstavy zaměřena i na další osobnosti, které tu žily (Vladimír Holan, Zdeněk Wirth, Josef Dobrovský). Dále ve zprávě: *Také zde vznikne multifunkční prostor pro přednášky, besedy, vzdělávací programy a divadelní, hudební nebo filmová představení, a nová bude také kavárna. „V současné době připravujeme vše tak, aby stálá expozice byla hotová před koncem školního roku. Slavnostní otevření je plánováno na 16. června,“ prozrazuje předseda správní rady Nadace Jana a Medy Mládkových Jiří Pospíšil. Právě nadace se stane novým nájemcem.*

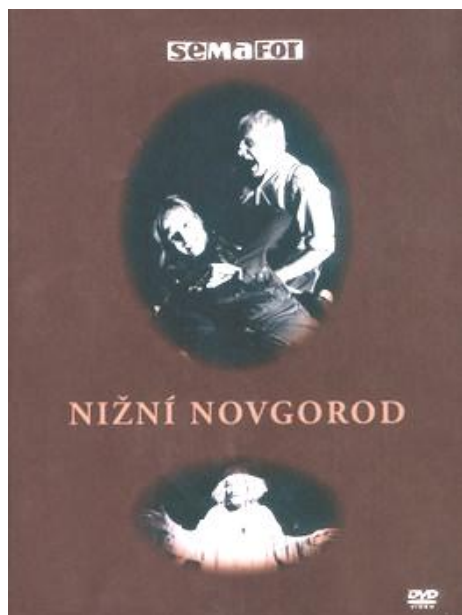
Zdroj: <http://praha.idnes.cz/werichova-vila-na-kampe-vystava-kavarna-otevreni> - 31.3.2017.

➤ CO JE NOVÉHO V SEMAFORU / z webu divadla /

27. dubna /čtvrtek/ bude v divadle premiéra představení ZAČALO TO VESTPOCKETKOU, přesně 90 let po její premiéře v Osvobozeném. A bude to první inscenace, kterou neuskuteční DIVADLO SEMAFOR, nýbrž SWING BAND SEMAFOR – ORCHESTR, KTERÝ HRAJE DIVADLO. Takových orchestrů není ve světě mnoho. Možná, že budeme jediní. Zkrátka bude to něco, co Evropa dosud nezažila. A že už toho zažila hodně! Bude to experiment, od něhož si slibujeme vybočení z našich vyježděných kolejí směrem k lepším zítřkům. Zazní tam hudba, nebude scházet humor ani oblíbení interpreti, až na to, že to bude všechno jinak. Jak? To se dozvíte z nadšených ohlasů těch, kteří budou svědky počátku tohoto nového směřování Semaforu.

Jiří Suchý

☺ **Už dopředu jste se ptali, jestli půjdeme společně. Navrhujeme 8.6. Kdo se chce přidat, dejte brzy vědět, objednáme vstupenky.**

NÍŽNÍ NOVGOROD na DVD. S velkou radostí oznamujeme, že vyšlo DVD semaforové hry Nižní Novgorod. Příběh zběhlého generála, jenž je osudem předurčen k významným činům. Jejich realizaci však dobrovolně přenechává jinému, čímž lehce pozdrží vývoj dějinných událostí. Děj se odehrává v jakémsi fiktivním, nereálném Novgorodu, kde ruské dumky se ochotně snoubí s jazzovými synkopami a duch Dostojevského se semaforským humorem.

hrají: Jiří Suchý, Jitka Molavcová, Jiří Datel Novotný, Martina Menšíková, Luciana Krecarová, Tomáš Trapl a další.

Chceme naše diváky upozornit, že záznam má několik nepatrných kazů a rozdíly v kvalitě zvuku. Byl pořízen pro archiv divadla Semafor a jestliže ho dnes vydáváme na DVD, omlouváme se za zmíněné nedostatky, ale je to jediný existující dokument o této hře.

☺ Jistě máte povědomost o tom, že Jiří Suchý připravuje kromě jiného také samizdatový časopis Stará fronta zítra. Najděte si ji někdy v internetovém archivu a počtete si. Něco jsme přetiskovali (se svolením pana Suchého) také v našich minizpravodajích a dnes bychom se chtěli vrátit k jeho dalším úvahám o humoru. V archivu Staré fronty zítra hledejte předchozí kapitolu Humor gotický. To se dozvíte věci! Na tuto kapitolu zatím nenavazuje kapitola o humoru renesančním (ta prý bude příště), ale o humoru současném.

/.../ Začnu tím, jak jsem kdysi kdesi četl rozhovor o současnosti humoru. Ondřej Sokol, jehož režisérské práce si velmi vážím, tam vysvětluje, proč humor V+W a humor takového Miroslava Horníčka nikomu nic dnes už neříká. Nejdřív jsem se načepejřil: Jak to nikomu? Já jsem nikdo? Jitka Molavcová je nikdo? A hned mě napadala další jména významných spoluobčanů, které zmíněný humor pořád oslovuje. Když ze mě spravedlivé rozhořčení jaksi vyvanulo, musel jsem uznat, že pan Sokol má vlastně pravdu. Různost našich pohledů spočívá v tom, že zatímco my mluvíme za naše vrstevníky a za jejich padesátileté děti, on mluví za svou generaci. A ta má už jiné idoly.

A tak jsem se zamyslel nad tím, jaké nové kvality nám za náš archaický humor dnešní tvůrci legrace nabízejí.

Vraťme se nejdřív o šedesát let nazpátek. Miroslav Horníček na otázku, která mu byla položena divákem: „Kam se poděje tma, když se rozsvítí?“, odpovídá: „Tma je tam pořád, jenže není vidět.“

Tuhle vzpomínku jsem před nedávnem uplatnil v improvizovaném večeru na divadle. Sál zabouřil smíchem. No jo, ale v sále převažovali diváci, kterým bylo v průměru padesát. Zkrátka od čtyřiceti do šedesáti. Ale taky tam seděli i mladší. A jeden z těch mladších zůstal evidentně tímto humorem nedotčen. Řekl bych, že civěl. Nejspíš mu nešlo do hlavy, jak ten Horníček mohl vědět, že tma je tam pořád, když nebyla vidět?

A tady jsme u jádra pudla: v naší generaci musel divák vtip nejdřív pochopit a pak měl teprve právo se zasmát. Smích mu byl odměnou za to, že dokázal během zlomku vteřiny odhalit, jaký je k smíchu důvod.

Snahou dnešních bavičů je nezatěžovat diváka myšlením. Viděl jsem na vlastní oči, jak komik ve směšném kostýmu poskakuje a skřehotá směšným hlasem a žasl jsem, že to stačí, aby se konzument tohoto humoru popadal za břicho. Publikum v hledišti se svíjelo smíchy a mě napadla paralela. Vzpomněl jsem si na úžasnou scénu z filmu Andrej Rublev, kde (v roce 1400) do jakéhosi altánku, v němž se sešla skupinka lidí, přiběhne šašek a hopsáním a skřehotáním, směšným metáním kozelců počne bavit přítomné. Přihlížející se jeho počínání řehtají, nad ničím se nezamýšlejí, na pointu nečekají, poskakování a blábolení nemá žádnou konstrukci, žádný vývoj, ale některým lidem to ke štěstí stačí – zkrátka středověk. Geniálně ztvárněný režisérem Tarkovským./.../

Ale na totéž jsem hleděl, když baviči v 21. století zaútočili na bránice svých diváků. Uznávám, že se jim to dařilo, jejich práce byla profesionální, pokud přiznáme, že hlavním úkolem komika je rozesmát své publikum. Jsem poslední, kdo by o tom pochyboval.

Dlužno ale dodat, že Horníček při svých vystoupeních nemluvil fistulí, neskřehotal, nezadrhával, nekřičel, neměl směšný kostým,

zkrátka nedělal to, co dnes patří k běžnému komickému náčiní. Používal jen své charisma. Působil. A v tom tkvěl jeho úspěch. Odmítal se snížit k lacinému vtipkování. V tom byla jeho síla. Miroslav Horníček byl šlechtic mezi komiky. Jeho humor byl noblesní, a přesto fungoval. Ale, pravda, ne všude. Prostším lidem k srdci nepřiřostl. Ale copak v naší vlasti žijou jen prostí lidé?

Nenáročnému divákovi lze buď nabídnout humor, který je srozumitelný a neselhávající, ale zároveň na žebříčku kvality o šprušli výš než tuctové zboží. O to by mělo být usilováno, si myslím. Anebo je tu druhý přístup, puštrpalkovský: vyhovět těm nenáročným, dát jim, po čem pahnou, a nevzrušovat se zvolna klesající morálkou občanů kdysi úctyhodného národa, který v devatenáctém století dokázal vzkřísit skomírající jazyk a vrátit do hry hrdost a sebevědomí, neboli to staré harampádí, které už dneska nelze brát vážně.

Názor, že Horníčkův humor a humor V + W je pro další generaci už nezajímavý, je možno akceptovat. Ale co se to stalo, že se dere do popředí lascivita a obhroublost? Pozor: i dnes má dejme tomu Karel Šíp úspěch a získává si publikum způsobem vlídně kultivovaným, má úspěch i Divadlo Jára Cimrmana a Ypsilonka. Ale je tu invaze humoru, kterému není zatěžko podbízet se divákovi nejméně náročnému..../.../

➤ VIZE BUDOUCNOSTI ?

/Z knihy Listování/

/.../ Pracovat budou stroje. A samy sebe budou opravovat. Mluvit se nebude. Děti budou nevlastní. Líbánky až na Měsíci. Člověk bude vypadat tak, jak bude chtít. Děti bude mít takové a tolik, jaké a kolik bude chtít. Bude odposlouchávat, koho bude chtít, odkud bude chtít. Zbude tedy něco, co ještě bude člověk chtít? Ovšemže! Bude chtít nové Chapliny, nové Picassy, nové Trnky. Nové jaro. Nové milence. Bude chtít držet se za ruce, na nic nemyslet a jen se dívat z očí do očí. Bude se mu chtít ležet v trávě, na znaku, a dívat se na velký bílý mrak nad černým lesem. Bude chtít vidět tentýž obraz, který vídala babička babičky našeho dědečka. Ten člověk za sto let napíše písničku... A ta nová písnička vyloudí staré slzy, vyvolá starý smích. Technologie je veliká věc. Věda vůbec! Ale člověk je víc než stroj. Stroje nepláčou, stroje se neumějí smát.

/Jan Werich/

Puštrpalkovská středověká vulgarita se dostala i na obrazovky nejrůznějších televizí, kde reprezentuje novou vlnu humoru.

Pro zajímavost: filmy Vlasty Buriana bodují ještě dnes, po osmdesáti letech, a hledat v nich nějakou vulgaritu by dalo větší práci než najít nedohledovatelný Peroutkův článek Hitler – gentleman.

Vladimír Dvořák s Jiřinou Bohdalovou pořád ještě po padesáti letech platí a jejich elegantním výstupům nelze upřít vtip.

Ani Grossmann se Šimkem nestavěli svůj humor na sprostotě a kvalitu jejich humoru nelze popřít.

Když tady brojím proti vulgaritám a lascivnostem, musím popravdě dodat, že nejsem pruderní a občas používám i výrazy, se kterými bych na veřejnost nešel. Nedovedete si představit můj slovník, když se mi něco nedaří, když mi něco upadne, a co teprve, když to, co upadlo, jsem já! Mám ale ten starodávný pocit, že jsou to slova jaksi ilegální, privátní a vypustit je do éteru lze jen se zvýšenou dávkou soudnosti a s citem pro míru. Zdeněk Svěrák takovým slovům příhodně říká „šrapnel“. Já jsem si zatím pro ně název nenašel a hrdost mi brání, abych pojmenování převzal od konkurence. Ale snad mi ještě něco napadne.

Jiří Suchý

